

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kakor poština znaša.

Za oznanipla plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je v Rudolfa Kirbiša hiši, „Gledališka stolba“.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Lex Liechtenstein pa Slovenci.

Mi doslej še nismo veliko pisali o načrtu novega šolskega zakona, ki ga je knez Liechtenstein predložil državnemu zboru. Storili bi bili to v večji meri, ako bi se dali vladati po jednom ali drugem skrajnem toku, ki se vrti okoli Liechtensteinove predloge. Ali mi nismo niti naudušeni pristaši njeni niti ne bomo zaklinjali ljudstva, naj se zadovolji z dosedanjim uredbo ljudskega šolstva, kakor se to godi iz židovsko-nemškega šatora. Marsikaj koristnega nasvetuje novi načrt in neopravičene neso težnje da se deloma v njegovem zmislu predrugači šolski zakon. Ali jedno veliko hibo ima lex Liechtenstein in ta je, da jo njeno teženje prejednostransko. Ako se že hoče zboljšati in pospešiti odgoja narodov s tem, da se osnovna šola uredi bolj v zmislu vere in morale, ne sme se tudi prezreti drugo osnovno načelo, narodna podlaga šole v jezikovnem oziru. Skrajni čas je, da raznaronodna Avstrija dobi tudi ljudske šole, ki bodo vsem raznim narodom njenim jednako pristopne, v katerih se bode vsak narod izobraževal na jedino zdravi in pametni podlagi, — s svojim prirojenim jezikom. To je skrb države in nikakor ne gre, da bi to določevale dežele, ker iz tega sledi, da bi narodnosti, ki so v manjšini bile glede učnega jezika raja pod tiranstvom močnejših narodnosti v deželi. Po Liechtensteinovem predlogu bile bi slovenske manjšine po Štajerskem, Koroškem, Goriškem in Primorskem še hujše zatirane, kakor so dosedaj bile — in to je ugovor, ki nobenemu Slovencu ali Slovanu ne dopušča, da bi le z mezincem ganil za objavljeni načrt nemških konservativcev. Zategadel smo tudi molče dosedaj prezirali peticije, ki so se začele tudi mej nas razpošiljati, peticije, katere naj bi slovenski narod brezpogojno podpisaval in brezpogojno ž njimi izjavljati se za novo versko šolo. Na pozivu, ki spremlja peticije, nahajamo tudi podpisa dveh odličnih slovenskih cerkvenih dostojanstvenikov in mej drugim nas je tudi ta okolnost nagibala, da izrečemo pošteno svarilno besedo, kar danes dobimo dopis s Koroškega, ki ga prav radi pred vsem priobčimo, ker znamo, da bode beseda prav izmeje tlačené slovenske

manjšine najbolj migljaj vsem tistim, katerim je do tega, da se v Slovincih nabere kolikor moči veliko število podpisov za Liechtensteinovo predlogo. Caveant consules!

Dopis s Koroškega pa slove:

Liechtensteinov predlog prouzročil je pravo vojsko mej nemškimi liberalci in konservativci. Na obeh straneh in po vseh krajih kujejo se peticije in resolucije proti verski šoli ali za versko šolo — Tudi Slovincem po Koroškem poslane so se od konservativne stranke peticije na državni zbor, da jih podpišejo. Kako sodijo koroški Slovenci o tej stvari, razvidi se iz pisma, katero se je poslalo nekemu gospodu, ki je tudi mej onimi, ki so sestavili peticijo konservativne stranke. Pismo slove:

Velečastiti gospod!

Slavno Vaše ime našel sem tudi na peticiji do državnega zbora, naj vsprejme Liechtensteinov predlog glede verske šole. Zanimalo Vas bode torej zvedeti, kako sodijo slovenski kmetje na Koroškem o tej peticiji. Danes je prišel k meni kmet iz okolice in pokazajoč mi omenjeno peticijo rekel, da bi jo z veseljem podpisal sam ter tudi drugim prigovarjal, da jo podpišejo, kar bi gotovo radi storili, ker že dolgo in željno pričakujejo, da se prenaredijo sedanje brezverske in pomenčevalne šole; ali v peticiji govori se le o verski, nič pa o slovenski šoli. Mi Slovenci pa moremo dobiti versko-slovensko šolo, ako se hočemo oteti požrešnega žrela vedno bolj razširjajočega se pomenčevanja in nesramnega laži-liberalizma.

Tako nekako je govoril omenjeni kmet, in jaz sem mu moral pritrditi, da ima prav.

Kaj nam je pričakovati od verske šole, ako ne bo v njej podlaga vsemu pouku materni jezik, znano Vam je, velečastiti gospod, predobro iz lastne izkušnje. Spominjam se onega odraslega mladenčca, ki pri velikonočnem izpraševanju ni znal niti 10 zapovedij moliti, izgovarjajoč se: „slovenski se jih nesem učil, po nemško sem jih že pozabil“. (H. F. Kosar, A. M. Slomšek, Drobčinice l. 1863).

Naudušiti se torej za Liechtensteinov predlog nikakor ne moremo in tudi nemamo veselja prej omenjenih peticij podpisovati.

Ne zamerite mi torej, velečastiti gospod, da

si dovoljujem v imenu koroških Slovencev — tudi Slovincem po drugih deželah bode to prav — prositi, da blagovolite prouzročiti, naj se dodane slovenskim peticijam dostavek: „Naši podpisi so veljavni, ako vsprejme knez Liechtenstein v svoj predlog tudi točko, po kateri nam bode zajamčeno, da bode v novi verski šoli materni jezik podlaga vsemu pouku, drugi deželni jezik pa le neobvezen predmet od tretjega šolskega leta počenši. Za materni jezik pa se naj zmatra v krajih, kjer sta dva jezika v navadi, tisti, v kojem se v dotični župniji pridiguje in razlaga krščanski nauk.“

Ta dostavek naj bi se po tistem potu, kakor peticije razposlal z naročilom, da se prilepi peticiji pred podpis.

Ker poznam Vaše domoljubno in za sveto našo stvar vneto srce, nadejam se, da mi moje prošnje zamerili ne boste.

Z najodličnejšim velespoštovanjem i. t. d. —

Bode li dotični gospod imel voljo in moč, prošnjo v pismu izraženo spolniti, ne vemo, vendar mislimo, da se Slovinci s podpisovanjem peticij za Liechtensteinov predlog ne smejo prena gliti, ker jim je po žalostnih izkušnjah v deželnem zboru štajerskem znano, da Liechtenstein in njegovi pristaši nima pravega srca za narodnost Slovencev. Bodimo torej oprezní! Ali bi ne mogla v tem oziru tu storiti kaj tudi društvo sv. Cirila in Metoda?

V Ljubljani 14. februarja.

Z veliko radovednostjo čakali so po vsej Evropi, kaj bode povedal Bismarck. Njegov govor sporočili so deloma celega, deloma v izvlečkih v 1218 telegramih na 326 krajev sveta s 194.296 besedami.

Brzjavili so ga v različnih jezicah in 235 uradnikov je delalo noč in dan na 225 aparatih. Že t številke kažejo, kako velika važnost se je pripisovala temu, 10.997 besed dolgemu govoru.

Zategadel hočemo že danes nekoliko spregovoriti o njem. Marsikateremu bralcu bode morda to že presedalo, ker želi, da bi se mi pečali samo s slovanskimi zadevami ter torej se ne brigali za

LISTEK.

Otci in sinovi.

Roman.

Ruski spisal J. S. Turgenjev, preložil Ivan Gornik. XVII.

(Dalje.)

— Jaz vas malo poznam, ponovil je Bazarov. — Morebiti da imate pravo; morebiti je res vsak človek — uganka. Na primer vi: umikate se družini, nadležna se vam zdi — in vendar ste povabili na svoje posestvo dva dijaka. Zakaj živite s svojim umom, s svojo krasoto na deželi?

— Kaj? Kako ste rekli? prekinila ga je živo Odincova. — Z mojo . . . krasoto? Bazarov nagubančil si je čelo. — To je vsejedno, odgovoril je, — reči sem hotel, da ne razumem dobro, čemu ste se naselili v vasi.

— Tega [ne razumete . . . pa si vendar na kak način tolmačite?

— Da . . . mislim, da ostajate vedno na jednem mestu radi tega, ker ste se razvadili, ker jako ljubite komfort, lagodnost in ste napram vsemu ostalemu ravnodušni.

Odincova se je zopet nasmehnila. — Nikakor torej nečete verjeti, da bi me moglo kaj uneti?

Bazarov pogledal jo je izpod čela. — Iz radovednosti — morebiti, a drugače ne.

— V istini? No, sedaj razumem, čemu sva se sešla, kajti tudi vi ste taki kot jaz.

— Sešla . . . zašepetal je Bazarov.

— Da . . . vendar pozabila sem, da hočete odpotovati.

Bazarov je ustal. Svetiluca je medlo gorela sredi potemnele, blagoduhe, osamljene sobe; skozi izredka zibajoče se zagrinjalo lila je opojna sveža st noči, slišalo se je njeno tajinstveno šepetanje. Odincova ni se premaknila ni z jednim členom, a taje nemir lastil se je je po malem Ta pa je prehajal na Bazarova. Najedenkrat začutil je, da je sam z mlado, krasno žensko . . .

— Kam greste? vprašala je počasi.

Ničesar ni odgovoril ter sedel na stol.

— Torej, vi me imate za zadovoljno, razpestovano bitje, nadaljevala je v istem glasu ne odvrnivši očes od okna. — Jaz pa vem o sebi, da sem jako nesrečna.

— Vi nesrečni! Čemu? Menda se vendar ne brigate za neumna obrekovanja?

Odincova se je nasmehnila. Jezilo jo je, da jo je tako razumel.

— Tem obrekovanjem se le smejem, Evgenij Vasiljič, in preveč sem ponosna, da bi me žalila. Nesrečna sem radi tega, ker nimam želj in ljubezni do življenja. Neverno me gledate, misleč: to govori „aristokratka“, ki sedi vsa v čipkah na baržunastem stolu. Ne tajim, jaz ljubim, kar vi imenujete komfort, in vendar malo želim, da bi živela. Poravnajte to protislovje, kakor znate. Sicer pa je vse to v vaših očeh romantizem.

Bazarov zmaljal je z glavo. — Zdravi ste, nezavisni, bogati, česa želite še? Česa hočete?

— Česa hočem, ponovila je Odincova in vzdihnila. — Trudna sem, stara sem, stara, zdi se mi, da že jako dolgo živim. Da, stara sem, pristavila je počasi potegujé mantiline konce preko golih rok. — Očesi srečali sta se jej z očesoma Bazarovljima, in zarudela je malo. — Za manoj je že toliko spominov; življenje v Peterburgu, bogastvo, potem revščina, potem očeva smrt, zakon, potem potovanje po tujini itd. . . . mnogo spominov, in vendar nič spomina vrednega, in spredaj, pred manoj — dolga, dolga pot, a smotra nikjer . . . In hoditi po njej se mi ne ljubi. (Dalje prih.)

govor kneza Bismarcka, ali „severnega krokodila“, kakor so ga nazivali prodajalci časopisov po Pariških ulicah. Pa pomisliti moramo, da Bismarckov govor, in nemško avstrijska zveza, katera mu je dala povod, imata neko tesno zvezo tudi s slovan-skimi, političnimi in kulturnimi vprašanji. Vsa vprašanja, ki se tičejo slovanstva, posebno pa vztočno, ki sedaj v obliki bolgarske krize straši Evropo, so v tako tesnej zvezi z drugimi evropskimi vprašanji, da se le v njih zvezi dajo obravnavati in pojasnje-vati. Kdor ne bi poznal evropskih odnošajev, bi tudi teh za vse slovanstvo tako važnih vprašanj ra-zumeti ne mogel.

Mi v govoru nemškega kancelarja nismo našli pojasnila sedanjih evropskih odnošajev. Baval se je bolj s preteklostjo nego s sedanjostjo. Zdelo se nam je, da se je kancelar nalašč nekako izogibal seda-njosti. Vse dogodke je pa tako razlagal, da so bile posebno vidne njegove zasluge za Rusijo. Poudarjal je tudi posebno take strani, s katerimi bi se mogel prikupiti na Nevi. Govoril je mnogo več o Rusiji nego o Avstriji. Zdelo se nam je, da bi mu zveza z Rusijo bila ljubša, nego zveza z Avstrijo, ko bi jo le mogel lahko doseči. Z nami se je le zvezal ker vsled svojega postopanja na kongresu ni mo-gel se nadejati, da bi mu Rusija tako nesebično pomagala, kakor mu je 1870. leta. Res je trdil, da za nikomer ne bode Nemčija letala, a iz vsega go-vora se je dalo spoznati, da bi Bismarck rad veliko storil, da bi dobil prijateljstvo Rusije, ko bi se le nadejal kaj uspeha.

To pa vsekako jemlje nemško-avstrijski zvezi mnogo veljave, kar se tiče Avstrije. Vidi se, da je Bismarck sklenil to zvezo le, ker je bil prisiljen. Bal se je namreč, da bi Rusi ne potegnili s Fran-cozi, kadar bodo poslednji zopet poskusili pridobiti si zgubljeni deželi in tako osvoboditi svoje brate nemškega rodstva. Jasno je, da ima zveza za Nem-čijo veliko večjo važnost, nego za Avstrijo, katerej ne preti prav za prav nobena nevarnost, ako bi je ne izzvali Madjari in Nemci svojim potegovanjem za Bolgare.

Oni listi nima jo prav, ki vedno trdijo, da od te zveze ima dobiček le Avstrija, ne pa Nemčija. Nam morda utegne še ta zveza kdaj celo škodo-vati, ko bi Nemci zopet dobili kacega novega za-veznika in nas pustili na cedilu.

Da je knez Bismarck velik državnik, radi pri-znavamo. Zategadel bi pa priporočali, da bi se tudi naši državniki ravnali po njem. V svojem govoru je rekel, da je sklenil zvezo z Avstrijo, ker ni hotel biti popolnem zavisen od Rusije. To je migljaj za nas, da se na zvezo z Nemčijo ne smemo toliko ozi-rati, da bi s kom drugim ne sklepali zveze, ko bi se to nam zdelo potrebno in ugodno. Kakor za Nem-čijo ni dobro, da bi bila zavisna od jedne same dr-žave, ravno tako bi tudi za Avstrijo ne bilo dobro in častno, da bi bila zavisna od Nemčije.

Nemški kancelar se tudi ni zadovoljil z zvezo z nami, ampak sklenil je zvezo z Italijo in menda še z drugimi državami, kakor se da posneti iz nje-govega govora, kjer pravi, da je podobne zveze sklenil tudi z drugimi državami. Katere države je mislil, ne vemo, a nek Berolinski list trdi, da Holandsko in Belgijo.

Nemški listi z veseljem registrirajo vse vesti, katere kažejo, da bi bil Bismarckov govor kaj pri-pomogel za ohranjenje miru. Danes je nam omeniti, da je nek nemški list izvedel iz Peterburga, da se je car jako povoljno izrazil o Bismarckovem govoru in rekel je baje: Bismarck ima prav, jaz res ne želim vojne — in kaj da piše „Nord“, oficijozno glasilo ruske vlade.

Temu listu zdi se, da je Bismarck jako pomi-mirljivo govoril. Pokazal je, da dobro pozna ev-ropski položaj ter torej ne verjame, da bi Rusija na-pala Nemčijo. Celo razvil je nekak program, kako bi se rešilo bolgarsko vprašanje in zopet obnovil ruski upliv v Bolgariji. Ta list se nadeja, da bodeta Avstrija in Nemčija od besed kmalu prestopi-li k dejanjem in bodeta po diplomatičnem potu pomagali Rusiji pridobiti v Bolgarji upliv, kateri jej gre kot osvoboditeljici Bolgarov in po Berolin-ski pogodbi. Kar se pa tiče Bismarckovega razla-ganja o nabiranju ruskih čet ob meji, dalo bi se marsikaj ugovarjati. Če Nemčija vse sile napenja, da povzdigne svojo vojsko, se pač Rusiji ne more za-meriti, če isto dela. Izrek Bismarckov, da se ne bo-jimo družega kakor pa Boga, je tudi nekoliko opravi-čen, kaj Nemčija bila bi prva vojna sila v Evropi, ko bi ne bilo Rusije.

Nek Dunajski list je pa izvedel iz Peterburga, da se poročila vojaških poveljnikov ruskih v zapad-nih pokrajinah ne glase za Rusijo posebno upodno. Ti vojaški poveljniki poudarjajo, da Rusija še za uspešno defenzivo pripravljena ni. Nove trdnjave ne-majo še potrebnih garnizij. Vojaške avtoritete neso za vojno ter se popolnem ujemajo z intencijami carja, ki je dal le zategadel dovoljenje, da se objavi nemško-avstrijski dogovor, da se naredi konec za-htevanju ruskih šovinistov, da se naj začne vojna. Časopisom se je prepovedalo dosti pisati proti nem-ško-avstrijski zvezi. Bismarckov govor je zadovoljil ruske vladne kroge. Rešenja bolgarskega vprašanja pa ni pričakovati še takoj, ker Rusija tudi sedaj ne bode stavila nikacih predlogov. Neko drugo poro-čilo pa javlja, da so generali Gurko, Richter in Kostanda carju odsvetovali, da naj se ne pošiljajo več vojaki na zahodno mejo.

Ko bi bila ta poročila resnična, povečšalo se bi bilo res upanje, da se ohrani mir. Toda mi, razen izjavi „Norda“, ne moremo jim pripisovati nikake posebne važnosti. Ta izjava oficijoznega glasila je pa sicer precej mirna, a se čudovito ujema s prejšnjimi iz-javami tega lista. Vedno je poudarjal, da Rusija ne želi vojne, a vselej pristavljaj, da če druge ev-ropske velevlasti ne želé vojne, naj skrbe, da se stvari zopet uredi tako v Bolgariji, da Rusija pridobi upliv, kateri jej gre. To pesen poje tudi danes, kar pač samo dokazuje, da objavljenje nemško-avstrijske pogodbe ni napravilo nobenega posebnega utisa v Peterburgu, ter ne bode premenilo ruske vnanje politike.

Da se bodo na Nevi zadovoljili, če se bolgar-sko vprašanje reši v ruskem zmislu vedeli smo po-prej, in to izvemo tudi sedaj. Težišče evropskega položaja tiči kakor poprej v bolgarskem vprašanji in tu Rusija ni pripravljena ničesar odjenjati. Poprej ne bode odjenjala, da doseže svoj namen. Ne ve se pa, po katerih potih ga bode skušala doseči. Ker pa iz Bismarckovega govora in iz objavljene nemško-avstrijske zveze razsodimo, da nemamo za gotovo pričakovati pomoči, ko bi se zaradi Bolgarije za-motali z Rusijo v vojno, zato želimo, da naši državniki v tem oziru previdno postopajo in se skušajo če le moč sami pobotati z Rusijo na podlagi obstoječih pogodb, vsaj mej vrstami tudi iz Bismarckovega govora posnemamo skoro enak sovet.

Politični razgled. Notranje dežele.

V Trbovljani 14. februarja.

Regnerjeva „Oesterr. Revue“ graja apatijo gotovih katoliških krogov nasproti **Lehtenstei-novemu predlogu**, ki jim ne ugaja, ker se pre-več ozira na avtonomijo dežel. Nerazumljivo je, da se ljudje, ki sicer radi stoje na čelu katoliškega gi-banja, nakrat kažejo popolnem ravnodušne, da celo sovražne temu predlogu, ker se ozira na opravi-čeno samoupravo kronovin ter državnopravno na-zore družih klubov desnice. Predlog še ni zakon. Sedaj se še lahko spreminja. Saj je zato parlament da se posvetuje o predlogih in jim daje praktične oblike. Zakaj torej treba napadati predlog z libe-ralci vred. Predlog ima gotovo zdravo podlago. Zahteva to, kar žele tri četrtine kristjanskega pre-bivalstva in kar je že davno v Nemčiji zakonito stanje, konfesionalno šolo, da bodo katoliške otroke poučevali katoliški učitelji, protestantske prote-stantski, židovske židovski po naukih njihove vere. Držimo se te podlage in prepustimo daljšo obliko parlamentarnim posvetovanjem, pa bode ves kristi-janski narod složen ter bode vse liberalno ščuvanje brez uspeha. Konservativci imajo veliko zaslugo, da so šolsko vprašanje iz akademičnega razpravljanja po časopisih spravili v parlament. To zaslugo mo-raj o priznati poslanci in narod, ter je zategadel pod-pirati.

Poslanci profesorji, katere zadeva znani **Gau-čev ukaz** izročili so po dr. Prossinaggu pritožbo pri državnem sodišči. Po njihovem mnenji se Gau-čeva naredba nikakor ne strinja z državnimi osnov-nimi zakoni.

Ogerški listi bavijo se z debato v avstrij-skem državnem zboru o trgovskeji pogodbi z Nem-čijo. „Pester Lloyd“ pravi, da je nemška stranka, ki sedaj proslavlja grofa Angrassy-ja, lučala ka-menje za njim, ko je bil odstopil. Nemškoavstrijci že sedaj ne umejo, kako daleč seza ta pogodba, kajti mislijo, da je zveza z Nemčijo prav umerjena nemškim strankam. Vsi govorniki videli so v po-godbi nek narodni motiv, katerega pa nema. Po-godba je sklenena z avstro-ogersko državo, ne pa s kakšno stranko. V enakem zmislu pišejo drugi madjarski listi.

Vnanje države.

Sedaj, ko se je razkrila nemško-avstrijska zveza, je svet že radovednejši postal, na kakah pod-

lagah se je tema državama pridružila **Italija**. „N. Fr. Pr.“ izvedela je iz Rima, da sta Avstrija in Italija sklenili pogodbo, po kateri se je 1) Av-strija zavezala, da se bode držala dobrohotne nev-tralnosti, ko bi se Italija zamotala v vojno s Francijo, 2) Italija se zavezala za jednako nevtral-nost, ko bi Avstrija imela vojno z Rusijo, 3) Avstrija zavezala podpirati italijanske interese ob Sredo-zemskem morji, kolikor bode moč in da na Bal-kanu ne bode ničesar storila, da bi se poprej ne sporazumela z Italijo. Pogodba mej Italijo in Nem-čijo velja pred vsem ohranjenju narodne samostoj-nosti in svobode. Zavezali sta se slovesno, da ne bodeta svojevoljno rušili miru, a če bi Francija katero napala, pomagali bodeta druga drugi z vso vojno silo do skupnega sklepanja miru. Dodatek k tej pogodbi, kateri so podpisale Avstrija, Nemčija in Italija, pa določuje, da se bodo Avstrija, Nemčija in Italija z vsemi svojimi vojnimi silami skupno vojevale in skupno sklepale mir, ko bi Avstrijo in Nemčijo, ali pa tudi samo Nemčijo skupno napali Francija in Rusija. Vse te pogodbene določbe pa še dopolnjuje posebna pogodba mej Italijo, Avstrijo in Anglijo, da se varujejo avstrijska in italijanska obrežja proti izkrcanju sovražnih čet.

Nedavno so še vsi nemški listi bili prenapo-ljeni poročili, kaka nevarnost proti Avstriji in Nem-čiji, ker je **Rusija** pomnožila tako močno vojske ob meji. Sedaj pa baš nasprotno trdijo, da Rusija še za defenzivno vojno ni pripravljena. Iz tega je jasno, da nemškim listom ni nič verjeti, kadar pi-šejo o stvareh, tikajočih se Slovanov.

V **Bolgariji** se baje začelja mej sedanjo vladno stranko neka agitacija proti Koburzanu. Stambulov baje dela na to, da bi kak mladoleten knez prišel na prestol, ter bi se osnovalo regentstvo in bi torej postal on zopet regent. Dvajset pre-fektov je baje za ta načrt že pridobljenih. Koburzan je preveč prevzet in torej ne ugaja Sofijskim mo-gotcem.

„Nord“ piše, da se je **ruski** veleposlanik s predsednikom **francoske** zbornice le zategadel sešel, ker je Floquet to sam želel. Sicer pa ta stvar nema nobenega pomena in so vsa časniška ugibanja v tem oziru brez vsake podlage. Rusija se ne meša v francoske notranje zadeve. Za Floquetovo mini-sterstvo se ne bode potegovala, pa tudi upirala se mu ne bode.

Dopisi.

Iz **Slatine** pri Rogatci 10. februarja. [Izv. dop.] Pri občinskih volitvah, ki so se vršile meseca decembra t. l., so Slovenci sijajno zmagali v III. razredu, v I. in II. vsled pritiska tukaj vsemogoč-nega kopališnega vodstva in njega pristašev pa nasprotniki. Silno so se jezili, da so propali v III. razredu in da bi odduška dali svoji srditosti, sklenil je občinski odbor pri prvi seji dne 13. januarja, kar še dozdej še nikjer ni zgodilo, da se bodo imena štirih mož (I. Kosinca, Jurija Plevčeka, Martina Plev-čeka in Alberta Kurza) zaradi tega, ker so baje trosili laž in prevaro mej ljudstvom in ker neso vredni nobenega zaupanja, objavila s svarilom, da jim tudi tujci ne smejo zaupati. — Ta abde-ritski sklep, proti kateremu so se pritožili prizadeti, je okr. glavarstvo Ptujsko-zgodlokom dne 3. februarja t. l. kot nezakoniti razveljavilo, ker občinski odbor ž njim prestopa svoj delokrog in se greši proti §. 491 kazenskega zakona. — Celo ta afera pa kaže, kako daleč že sega, „furor teutonicus“ na Štajerskem in kako je že zmedel glave nekaterim ljudem, da že skušajo z grškim ostrakizmom strahovati autoht-oni v deželi narod slovenski.

Domače stvari.

— (Vladika Strossmayer) izvršuje bo-doči četrtek, 16. t. m., petdesetletnico, odkar je bil v mašnika posvečen. Jugoslovanska akademija znanostij in umetnostij bode tem povodom v svojega pokrovitelja proslavo imela ob 10. uri dopoludne službo božjo v sv. Katarine cerkvi, popoldne ob 5. uri pa javno sejo, v kateri bode akademik Tadej Smičiklas imel slavnostni govor. Tudi v Zadru pro-slavljal se bode ta dan s cerkvenim pravilom in izvestno bode vsa trojedna kraljevina dostojno praz-novala največjega svojega dobrotnika petdesetletnico, katera bode vzbudila primeren odmev tudi po vsej Sloveniji, kajti ime Strossmayerjevo poznato je v nas v vsaki hiši, in kakor Hrvat, tako se bodo tudi Slovenci združili v mogočen klic: „Ljubimo Te, naša diko!“

— (Glas iz mej občinstva.) Pod naslo-vom: „Pazite na perice in na perilo!“ došel nam je dopis, v katerem se izraža nevolja, da perice, ki imajo doma kozave ljudi, hodijo v mesto po perilo, katero se presuša v istih sobah, kjer leže kozavi ljudje. Da bi v Bazoviku razsajale osepnice, nam ni znano, vendar pa si usojamo opozarjati slavno

c. kr. okrajno glavarstvo na to pritožbo, kajti v slučaju, da so mej pericami res pričele osepnice, bi bilo pač umestno, da se to naznani magistratu, kateri bode potem potrebno ukrenil.

— (Cepljenje ob času osepnične epidemije) bilo je predmet razgovora v poslednji seji kranjskega zdravniškega društva. Vsi pri seji navzočni zdravniki so se izrekli, da cepljenje ob času epidemije ni le brez vsake nevarnosti, temveč da bi se moralo vršiti v interesu prebivalstva. Baš s cepljenjem omeji se epidemija, in ko bi se vsak, kdor že dlje ko 10 let ni bil cepljen, dal cepiti, bila bi epidemija precej pri kraju. Posebno eklatantno se kaže korist cepljenja pri sedanji epidemiji. Od 1400 vojakov, ki so bili cepljeni, obbolela sta le dva na osepnicah in oba ozdravela. V prisilni delavnici izmed vseh 400 prisiljencev, ki so vsi že meseca septembra bili cepljeni, niti eden ni obolel, da si sta dva paznika imela hude osepnice. V Marijanišči sta v početku epidemije obbolela dva fanta, od ostalih nobeden več, ker so bili takoj vsi cepljeni. Gosp. dr. Razpet iz Novega Mesta poroča, da je on že pri 68 osepničnih epidemijah zdravil, a se vselej prepričal o veliki koristi cepljenja. Sklep zdravniškega društva je bil naznanjen vsem društvnikom, ki neso bili pri seji in vsi izvzemši jednega so se izrekli za cepljenje. A kaj pomagajo vse resolucije, dokler ni zakona, ki bi ukazoval prisilno cepljenje. Čudimo se, da vlada tako dolgo premišljuje, predno stopi z dotičnim silno potrebnim predlogom pred državni zbor.

— (Javne maskarade) in sploh pohanjanje mask po javnih prostorih je danes zaradi osepnične epidemije prepovedano. S tem odpade za letos jalovi „corso“ in rešeni smo raznih neokusnih mask, ki mestu neso bile v posebno diko.

— (Iz Radovljice) došel nam je dopis o nagli smrti gosp. Božidara pl. Terbuhovića. Ker smo že priobčili jednak dopis, posnamemo iz rečenega dopisa samo še to, da je bil pogreb prerano umrlega veličasten, da so šli za pogrebom vsi dostojanstveniki iz mesta in iz okolice in tako spremlili pokojnika k zadnjemu počitku. — „Obzor“ piše povodom te smrti: „Gosp. Marka pl. Trbuhovića Schlachtschwertskega, poznatoga ju naka iz magjarskega rata g. 1848 i ljubimca pok. bana Jelačića, snašla je golega tuga. Umro mu sin Teodor, c. kr. perovodni vjezbenik i poručnik u pričuvu, u 27. godini. Laka mu zemlja!“

— (Uredništvo „Slov. Pravnika“) nas prosi, da sledeče objavimo: Prva številka „Slov. Pravnika“ je pošla. Ker se pa novi naročniki oglasajo, prosi uredništvo „Slov. Pravnika“ vse one gospode, ki so prvo številko dobili na ogled, a se neso naročili, da blagovolijo vrniti jo na stroške uredništva.

— (Osepnice.) V zadnjih 24 urah za osepnicami zbolel 1 moški, 2 ženski, 3 otroci. Ozdravela 2 moška, 1 ženska, 3 otroci. Umrli 1 moški, 2 ženski.

— (Vreme). Skoro dva meseca tajajoči mraz umaknil se je južnemu vremenu. Včeraj in danes dežuje, dež in jug jemljeta sneg in mestne ulice so polne blata. Če se skoro ne preobrne, nadajati se nam je po nekod povodnji.

— (Akademična podružnica družbe sv. Cirila in Metoda v Gradci.) V 4. obtem zborovanji akad. podružnice družbe sv. Cirila in Metoda v Gradci voljeni bilo so dne 11. t. m. v odbor za leto 1888. ti le gg: predsednikom: stud. iur. Ivan Glaser; podpredsednikom: stud. med. Josip Rakeš; tajnikom: stud. iur. Silvester Domicelj; blagajnikom: stud. med. Radovan Repič; odbornikom: stud. iur. Makso Gumpłowicz; revizorjema: stud. iur. Josip Fon; stud. med. Josip Treiber.

— (Ženska podružnica sv. Cirila in Metoda v Ilirski Bistrici,) druga ženska podružnica na Slovenskem, poslala je glavni družbi 190 gld. nabranih doneskov. Naj bi vrle domorodkinje Ilirsko-Bistriškega okraja našle mnogo posnemalk po drugod, osobito v Ljubljani.

— (Akademično društvo „Slovenija“) napravi dne 18. svečana t. l. svojo šesto redno sejo s tem-le dnevnim redom: 1. Čitanje zapisnika. 2. Poročilo odborovo. 3. Slučajnosti. Lokal: I Kohlmarkt 24, Knaus Restauration „zum Lothringer“. Začetek ob 8. uri na večer. Gosti doro došli!

— (Rudeči križ.) Pozivu patrijotičnega deželnega pomočnega društva odzvalo se je v polni

meri domoljubno prebivalstvo kranjsko. Do zdaj so za l. 1888. pristopili društvu naslednji gospodje: Karol Plachki, c. kr. višji finančni svetnik in fin. ravnatelj za Kranjsko; Ivan pl. Feyrer, c. kr. finančni tajnik; Frider. Rojosegg, c. kr. finančne prokuratorie koncipist; Helioder Dlouhy, c. kr. finančni koncipist; Ivan Verderber, c. kr. višji davčni nadzornik; Fil. Tratnik, c. kr. višji davčni nadzornik; Jos. Lubey, c. kr. fin. nadkomisar; Mih. Frančič, c. kr. davčni pristav; dr. Ivan Sieber, c. kr. fin. prok. tajnik; dr. Ivan Jan, c. kr. fin. prok. koncipist; Ivan Vencajz, c. kr. deželnega sodišča svetnik; dr. Henrik Dolenc, c. kr. deželnega sodišča tajnik; dr. Fran Gross, c. kr. sodni pristav; dr. Th. Petritsch, c. kr. sodni pristav; Rajko Samssa, c. kr. zemljišnih knjig vodja pri m. del. okrajnem sodišči; Avg. Pressl, c. kr. višji poštni upravnik; Lovro Rabič, c. kr. poštni kontrolor; Anton Premk, c. kr. poštni kontrolor; Hugo Hohn, c. kr. poštni kontrolor; Rajko Arcé, c. kr. poštni oficijal; Josip Flere, c. kr. poštni azistent; Josip Kos, c. kr. poštni azistent; Ferd. Svetek, c. kr. poštni azistent; Josip Tance, c. kr. poštni azistent; Josip Strukelj, c. kr. poštni praktikant; Janko Belec, c. kr. poštni praktikant; Josip Kambersky, inženir c. kr. priv. južne železnice; Ivan Gogola, c. kr. notar, vsi v Ljubljani. Nadalje: Hinko Kavčič, posestnik in deželni poslanec na Razdrtem; Vekoslav Kraigher, trgovec in deželni poslanec v Postojini, in Ivan Šega, kapelan v Kostanjevici. To lepo število novih udov nam je spet nov sijajen dokaz, kako radovoljno podpira naše občinstvo vzvišene težnje rečenega društva, katero si je postavilo za nalogo, skrbeti za ranjene in bolne vojake ter jim z ljudomilimi doneski lajšati bolečine. Nadejamo se, da bode število udov „Rudečega križa“, še nadalje raslo v naši deželi, ker ima „Rudeči križ“ že na mnogih krajih podružnice ter je vsakemu omogočen pristop v dotičnem kraju.

— (Roparsk umor pred ženitvijo.) Iz Šent Jurija ob južni železnici se piše: 31letni Jurij Sorin imel je z neko Jero Oset iz Šent Jurija znanje, katerega posledica je bilo — dete. Na 6. dan t. m. bila je poroka določena. A Sorin ni imel denarja, da bi plačal poroko. Da si torej udobi denarja, nastavi se s kolecem v roki v jutro pred poroko ob cesti, ki drži v Šent Jurij ter napade Jurija in Josefo Fiedler, rani obadva teško ter jima odvzame tri goldinarje denarja in srebrno uro. [Poplačavši pristojbino poročil se je potem s svojo ljubo, katero o tem ničesar znala ni. Dne 10. t. m. zasledili so morilca in odpeljali v Celje. Hudo ranjena Anton in Josefa Fiedler, najbrže ne bodeda ozdravela.

— („Tržaški Sokol“) imel je v letu preteklem 657 gld. 24 kr. dohodkov, 611 gld. 67 kr. troškov, torej 45 gld. 57 kr. prebitka. Društveno premoženje iznaša 994 gold. 10 kr., kar je za razmerno kratko dobo društvenega obstanka jako ugodno.

— (V Zdravščini) na Goriškem počila je dne 8. t. m. v sviloprejni tovarni vsled presilnega para neka cev. Naznanilo o tej nezgodi preplašilo je vse delavce, vsi hité po stopnicah proti izhodom. Držaji se ulomijo in 14 osob strmoglavi se v globino. Izmed teh so 4 teško, 10 pa lahko ranjenih.

— (Žganje na Koroškem.) Kakor je koroško deželno knjigovodstvo izračunilo, porabilo se je 1887 l. na Koroškem 68 113 hektolitrov žganih pijač. Povprek imelo je žganje po 40 stopinj. Od ogromne te množine spada po 1954 litrov na vsakega prebivalca, odračunivši ženske in otroke pa 5604 litra.

— (Spremembe pri učiteljstvu na Štajerskem.) G. Ant. Zabukošek, pduč. v Braslovčah, imenovan je učiteljem pri sv. Marjeti na Pesni, isto tako g. Fran Megla, pduč. pri sv. Janži na dr. polji, učiteljem v Svetinjah. — Gosp. Ant. Žvokelj je nameščen za pduč. v Cirkovcah, g. Jos. Benko, Marib. uč. pripr. pa za suplenta na mesto pduč. g. Jurija Agreža v Prihovi, ki je dobil radi bolehnosti odpust. — G. Jos. Večaj v Lembergu je premeščen za pduč. k Št. Martinu na Paki. — G. Ferd. Rudolf, pduč. pri sv. Antonu v Slov. gor. postal je def. na svojem mestu. — Gspdč. Olga Hafner, je nameščena kot učiteljica ročnih del v Kamnici pri Marib. — G. Gregor Anderluh, uč. in šolski vod. pri sv. Štefanu (Šmarje), stopil je v stalni pokoj.

— (Razpisano) je mesto svetniškega tajnika pri nadsodišči v Gradci. Prošnje do 1. marca. —

Pri okrajni sodnji v Trbiži razpisano je mesto pristava, ki bode opredeljen sodišču v Greifenburgu, eventualno kaki drugi okrajni sodnji. Prošnje do 26. t. m.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Berolin 13. februarja. Državni zbor pri drugem branji socijalističnega zakona s 164 proti 80 glasom sklenil, da se zakon podaljša do 30. septembra 1890. Obravnava se jutri nadaljuje.

San Remo 13. februarja. Zdravniki zmatrajo cesarjevičovo stanje razmerno ugodnim. Cev v grlu zamenili so danes z novo.

Pariz 14. februarja. Cassagnac v pismu pozivlje princa Napoleona, naj svojemu sinu Louis-u zaukaže, da ostavi italijansko vojsko, katera se očito proti Francoski organizuje.

San Remo 14. februarja. Zdravniki s cesarjevičevim stanjem zadovoljni. Cesarjevič zauživa na pol tekočo hrano in je vcs dan izven postelje.

Razne vesti.

* (Ogromni zameti) so v Galiciji. Na Karol-Ludovikovi železnici ustavljen je promet že od sobote, na državni progi Levov-Stry-Drohobycz pa že ne vozijo osem dnij, na progi Zagore-Strozi pa že tri tedne ne.

* (Velik pla z snega) udril se je preteklo sobote na Predarski železnici blizu postaje Langen in podsul poštni vlak s potniki in uradniki vred. 2000 mož, mej njimi 600 iz Bregence in Inomosta, prekopava nagromadeni sneg.

* (Višja sadjarska in vinarska šola za Rusijo) se bode odprla v Petrogradu pri carskem botaniškem vrtu. V tej šoli, za katero je 40 stipendij po 300 rubljev ustanovljenih, bodo se izgojevali učitelji in vodje za sadjarske in vinarske šole in nadzorniki carinskim in javnim vrtom. V šolo se bodo vsprejemali gimnazijski in realni abiturijenti. Pouk bode trajal štiri leta, prva tri bolj teoretično, zadnje leto zgolj praktično.

* (Stanje ruskega trgovstva.) Meseca oktobra 1887. izvozila je Rusija izredno mnogo žita v inozemstvo, in izvozilo bi se ga še več, ko bi ruski žitni trgovci ne bili toli poskočili z žitnimi cenami. Ugodno vreme, dobro urejeno plovstvo, vse to je pripomoglo, da so se oglašali tuji kupci. V južnih pristaniščih ruskih bilo je takisto stanje ugodno. Do 1. septembra 1887 iznašala je vsa izvozna vrednost 328 milijonov rubljev, torej za 75½ milijona več, nego v istem času leta 1886. — Kar se tiče uvoza v Rusijo, moramo priznati, da je inozemskim pridelkom zaprt pot v Rusijo. Od vseh pridelkov, ki gredo v Rusijo, treba je plačevati velike carine, in zagadel si Rusi naročujejo iz inozemstva samo najpotrebnejše stvari. Do 1. septembra 1887 iznašala je uvozna vrednost okolu 209½ milijona rubljev, (l. 1886 pa 249 milijonov rubljev), torej za 39½ milijona rubljev manje od l. 1886 v istem času. — Ker je meseca novembra 1887 zmrazilo pristanišče Petrogradsko, ustavilo se je tu izvažanje žita, ali tem živeje se je izvažalo iz sosednih pristanišč. Osobito Nemčija poprašuje po ruskem žitu. Zdaj je nekoliko mirneje v ruskih pristaniščih, toda za pomlad 1888 je sklenenih mnogo velikih pogodb in takrat se bode zopet izvozilo ogromno ruskega žita. To so uradna poročila našega trgovinskega ministersva, katerim je več verovati, nego izmišljotinam, ki jih trosijo v svet nemški časniki.

* (Prebivalstvo Rusije) l. 1885 je iznašalo 108,787.235 duš in sicer v:

50 gubernijah Evropske Rusije	81,725.185
Privislinskih gubernijah	7,960.304
Finlandiji	2,176.421
Kavkaškem kraju	7,284.547
Sibiriji	4,313.680
Srednje-azijskih krajih	5,327.098
Mest šteje Rusija 1.274 s 13,760.000 prebivalci, pa le 4 mesta nad 200.000 (Petrograd, Moskva, Varšava in Odesa), 9 od 100 do 200 tisoč, 23 od 50 do 100 tisoč, 28 od 35 do 50 tisoč, 65 od 20 do 35 tisoč, ostala od 2 do 20 tisoč.	

Družba sv. Cirila in Metoda.

Doneske so poslale poružnice:

Idrija	60 gld.	— kr.
Postojina	20	—
Krško	15	—
Prem dohodek zabave	10	77
Sv. Ivan pri Trstu	116	—
Graška akademiška	82	—
Tržaška	90	—
Dornberg	30	—
Naklo na Goriškem	56	5
Št. Peterska Ljubljanska	167	81
Vrhnika	52	45
Mokronog	81	10
Novomesto	15	—
Graška izvanakademiška	30	—
Ženska v Il. Bistrici	190	—
Postojinska dohod veselice	56	—

Darovali so:

Gosp. dr. Primožič v Iglavi	10 gld.	— kr.
Bralno društvo v Mengeši	1	—
Gosp. J. Šumi v Sinčej vasi	1	—
F. Čikulnik pri Mrzli vodi	1	—
J. Volavčnik, župnik na Rudi	1	—

V Ljubljani 13. februarja 1888.

Dr. Jos. Vošnjak,
blagajnik.

Zanesljivo zdravilno sredstvo. Osobe s slabim prebavljenjem, ki trpe na pomanjkanji slasti, napenjanji, tiščanji v želodci in nerednem iztrebljenju, zadobé zopet zdravje, če rabijo pristni „Moll-ov Seidlitz-prašek“. Skatljica stane 1 gld. Vsak dan razpošilja po poštne povzetki A. Moll, lekarnar in c. kr. dvorni založnik, na Dunaji, Tuchlauben 9. V lekarnah po deželi zahtevaj se izrečno Moll-ov preparat z njegovo varstveno znamko in podpisom 11 (31—2)

„LJUBLJANSKI ZVON“
stoji (192—229)
za vse leto gld. 4.60; za pol leta gld. 2.30; za četrt leta gld. 1.15.

Loterijske srečke 11. februarja.
V Trstu: 24, 30, 51, 22, 34.
V Linci: 53, 23, 14, 62, 45.

Tujci:
13. februarja:
Pri **Slonu**: Bienenstock z Dunaja. — Deutsch iz Siseka. — Zaleto s Koroškega.
Pri **Maliči**: Ruckel, Sonnenschein z Dunaja. — Pabelo iz Udine.

Umrli so v Ljubljani:
13. februarja: Alojzij Dacar, zidarja sin, 6 1/2 leta, Tržaška cesta št. 35, za davico. — Blaž Horvat, hlapec, 17 let, Trnovski pristan št. 10, za kozam. — Vilhelmina pl. Kleinmayer, zasobnica, 68 let, Kolodvorske ulice št. 15, za ostarelostjo.
V deželnej bolnici:
12. februarja: Andrej Gasparšič, gostač, 58 let, za plućnico. — Blaž Gorjanc, gostač, 75 let, za ostarelostjo.

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Močina v mm.
13. febr.	7. zjutraj	733.9 mm.	— 4.4° C	sl. jz.	obl.	19.40 mm.
	2. popol.	734.7 mm.	5.0° C	sl. vzh.	obl.	
	9. zvečer	736.0 mm.	3.0° C	sl. jz.	megla	dežja.

Srednja temperatura 4.1°, za 4.5° nad normalom.

Dunajska borza
dne 14. februarja t. l.
(Izvirno telegrafično poročilo.)

	včeraj	danes
Papirna renta	gld. 77.95	gld. 77.80
Srebrna renta	79.40	79.40
Zlata renta	108.40	108.40
5% marčna renta	93.10	92.90
Akcije narodne banke	863.—	864.—
Kreditne akcije	270.—	269.20
London	126.75	126.83
Srebro	—	—
Napol.	10.03 1/2	10.04
C. kr. cekini	5.98	5.99
Nemške marke	62.15	20.62
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld.	130 gld.
Državne srečke iz l. 1864	100	50
Ogerska zlata renta 4%	96	55
Ogerska papirna renta 5%	83	10
5% štajerske zemljišč. odvez. oblig.	105	—
Dunava reg. srečke 5%	100 gld.	50
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	127	—
Prior. oblig. Elizabetine zapad. železnice	99	—
Prior. oblig. Ferdinandove sev. železnice	176	25
Kreditne srečke	100 gld.	19
Rudolfove srečke	10	75
Akcije anglo-avstr. banke	120	100
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	209	75

Poslano. (10—6)

GLAVNO SKLADIŠTE
MATTONIJEVE
GLIESSHÜBLER
najčistije lužne
KISELINE
poznate kas najbolje okrepljujoče pice,
I kas izkušan lek proti trajnom kašlju plućevine I
želodca bolesti grkljana I proti mehurnim kataru,
HINKE MATTONIJA
Karlovi vari i Widn.

Vsak dan sveže
pustne krofe
priporoča (15—7)
J. Förderl-ova sladčičarna pekarija
v Lingovih ulicah v Ljubljani.

Bouillon-Extract.
Gomolična dišava.
(Trüffel-Würze.)
Fine moke za juho.
Centralna zaloga: Wien, I.,
Jasomirgottstrasse 6.
Dobiva se v prodajalnicah delicatess in kolonijalnega blaga ter v drogerijah. (902—9)
Prodajajo: Peter Lassnik, H. L. Wenzel, Perdan, Schussnig & Weber. — V Zagorji: Michelic, Iv. Müller, rudniška bratovska skladišnica. — V Litiji: Ivan Waggonik.

Zahvala in priporočilo.
Srčno zahvalo izrekam vsem, ki so skazovali zaupanje do smrti mojemu soprogu, ki je vsa
tesarska dela
ročno in ceno izvrševal; hkrati se pa priporočam za daljše zaupanje, kajti delo se bo delo naprej ravno tako točno, ceno izvrševalo pod imenom
Matevža Zakotnika
tesarska udova, (106—1)
Marija Terezija cesta, Nove ulice, 5.

Deželno zdravilišče
Rogatec Slatina.
Štajersko.
Postaja juž. žel: Poličane.
Sesija
maj—oktober. Bolezen prebavlja organov.
Priležno bivanje. Prospekte pri ravateljstvu zastoj.
Zaradi
mnoge
ogleneve
Tempeljski vrelec.
kislina
izborna
dietetična
pijača in pomešana z vinom ali ovočnimi sokovi
• prijetna okrepevalna pijača. •
Obe studenčnici prodajajo: gospod Mih. Kastner, nadalje gospodje: Jos. Fabian, C. C. Holzer, Peter Lassnik, Ivan Luckmann, Ivan Perdan, S. Schläffer, Schussnig & Weber in Jos. Tordin v Ljubljani, kakor tudi ravateljstvo v Slatini. (109—1)

Bolnim na živcih naznanje!
Ko so na poslednjem (sedmem) balneologičnem kongresu profesorji Schot, Röhrig, Parisot i. t. d. s. j. uveljavili terapijo, da se z uporabo usesovalne zmožnosti kože neposredno upliva na živčno sistem, sem prvi, ki stopi z dovršenim načinom zdravljenja v javnost, ter se torej obračam k
vsem bolehaajočim na živcih,
nervoznosti
sploh, ki se kaže z glavoboljem, trdovratnim glavoboljem, navalom krvi, veliko razdražljivostjo, razburjenjem in da bolnik spati ne more, in onim, ki jih je zadel (107—1)
mrtvoud
(ki ima otrpnenje, nezmožnost govorjenja, slab spomin ali pa brezspanje za posledico) ter bolnikom, ki se bojé mrtvouda, ali katere nadlegujejo hude slutnje, glavobol z omotico, migljanje pred očmi ali oglušnje prstov i. t. d. Vsem tem osobam, kakor tudi onim, ki se hočejo še pravčasno izogniti takim boleznim, priporočamo, da se seznanijo z mojim zdravljenjem, ki stane jedva štiri krajoarje na dan ter obstoji v vnanjem umivanju, in mojo
v letem natisu izšlo brošuro:
Ueber Nervenkrankheiten und Schlagfluss, Vorbeugung und Heilung
o kateri so se priznalo izrazili znameniti listi, najvišja gospoda in zdravniške kapacitete, in se dobiva zastoj v Ljubljani v lekarni pri Zlatem orlu gosp. Josipa Svobode, na Dunaji pri gosp. J. Brutznerju & C. knjižarna I. Tagethofstrasse 8.
Roman Weissmann,
bivši deželno-brambovski batalijonski zdravnik, častni član italij. sanitetnega reda belega križa

Kot učenec
želi ustopiti h kakemu trgovcu ali mesarju mladenič, 14 let star, ki je dovršil 2 gimnazijska razreda. Vprašanja pod „Učence“ na upravništvo „Slovenskega Naroda“. (108-1)

Vabilo
k
šestemu rednemu občnemu zboru
„Kmetijske posojilnice Ljubljanske okolice“ v Ljubljani,
kateri bo
dne 19. februarja 1888 ob 10. uri zjutraj
v društveni pisarni
na Marije Terezije cesti v Ljubljani.

Dnevni red:
1. Nagovor ravnatelja.
2. Poročilo blagajnika.
3. Poročilo nadzorstvenega odbora.
4. Volitev ravnateljskega odbora, in sicer:
a) ravnatelja,
b) blagajnika,
c) kontrolorja in
d) 2 namestnikov.
5. Predlogi društvenikov.
K polnoštevilnej udeležbi vabi častite deležnike najuljudneje
ravnateljski odbor.
Ljubljana, dne 31. januarja 1888.

Naznanilo nadzorstvenega odbora „Kmetijske posojilnice Ljubljanske okolice“ v Ljubljani.
Nadzorstvo „Kmetijske posojilnice Ljubljanske okolice“ je pregledalo in primerjalo letne račune za 1887. leto in naznanja, da so pregledani letni računi in bilanca razpoloženi na spregled v zadržni pisarni, kakor to zahteva §. 30., al. 3. društvenih pravil.
Ljubljana, dne 31. januarja 1888.
(92—3) Nadzorstveni odbor.

Marijacejske kapljice za želodec,
izvrstno uplivaajo pri vseh boleznih želodca.
Neprekošljive pri pomanjkanji slasti do jedi, slabem želodci, smrdeči sapi, napenjanji, kislem podiranji, koliki, želodčevem kataru, zgagi, ako se nareja pesek in pšeno ter se nabira preveč sleza, pri zlatenici, gnjusu in bljuvanji, glavobolji (če izvira bolečina iz želodca), krči v želodci, zapiranjih ali zabasanih, preobremenjenosti želodca z jedjo ali pijačo, glisatih, boleznih na vrani, na jetrih ali zlati žili. — Cena steklenici z navodilom, kako se rabi, 35 kr., vel. steklenici 60 kr.
Glavno zalogo ima lekar
KAROL BRADY v Kromerizu (Moravsko).
Marijacejske kapljice niso nikako tajno sredstvo. Njih sestavine navedene so na navodu, kako rabiti, ki se priden vsake steklenici.
Pristne v skoro vseh lekarnah.
SVARILO! Pristne Marijacejske kapljice se mnogokrat ponarejajo in posnemajo. — Da se pristne, mora vsaka steklenica imeti rdeč zavitek z gorjem varstveno znamko in z navodom, kako rabiti, ki se priden vsake steklenici, opomni ji, da mora biti navod tiskan v tiskarni H. Gusek-a v Kromerizu.
Pristne imajo: V Ljubljani: lekar Gabr. Piccoli, lekar Jos. Svoboda. — V Postojni: lekar Fr. Baccaricchi. — V Škofji Loku: lekar Karol Fabiani. — V Radovljici: lekar Aleksander Roblek. — V Rudolfovem: lekar Dominik Rizoli, lekar Bergmann. — V Kamniku: lekar J. Močnik. — V Črnomlju: lekar Jan. Blažek. (739—18)

CACAO
in
ČOKOLADA
VICTOR SCHMIDT & SÖHNE
ki sta pri prvi Dunajski razstavi kuhinjske umetnosti bili odlikovani z najvišjo odliko, častnim diplomom, sta pristni samo, če imata našo uradno registrovano varstveno znamko in firmo. (800—67)
Dobiva se pri vseh boljših trgovcih in prodajalcih delicatess, v Ljubljani pri g. Petru Lassnik-u.
Razpošilja se v provincije proti poštne povzetju.
VICTOR SCHMIDT & SÖHNE,
c. kr. dež. opr. tovarnarji. Tovarna in centr. razpošiljalnica Dunaj, IV., Allegasse Nr. 48 (poleg juž. kolodvora).